



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolvtiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Absolutio ab excommunicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Absolutio ab excommunicatione.

1 **Q**ui in vnâ diœcesi incidit in excommunicationem latam per ius, aut sententiam generalem, potest, si mutet domicilium, absolui in isto loco, ac si ibidem eam incurrisset, quamuis in priori diœcesi esset reseruata: secus si in priori diœcesi esset excommunicatus per sententiam particularem. Coninck & alij 2. Qui verò in alienâ diœcesi ratione delicti incidit in excommunicationem nunquam potest à proprio Episcopo absolui. Faber. p. 5. tr. 9. res. 8 & 9.

2 Parochus vel alius Confessarius qui potest absoluere ab excomm. latâ à iure, & non reseruâtâ, potest etiam absoluere à censurâ latâ ab homine per sententiam generalem, & non reseruâtâ. Henriq & alij 7. Porrò à censurâ iuris absoluere potest quilibet Sacerdos qui absoluit à mortalibus. Vasq. & alij 11. *ibid.* res. 4 & 5.

3 Probabile est absolutionem ab excommunicatione à laico, homini moribundo datam, validam esse, ita vt in loco sacro sepeliri possit. Imò nonnulli DD. censent, hominem baptizatum, etiam

Absolutio ab excommunicat. 9

etiam hæreticum, & præcisum in articulo mortis absoluere posse ab excommunicatione. (La Cruz. & alij 2.) Negatiua tamen sententia est probabilior: quia solis Sacerdotibus concessa est facultas absoluendi. Auila & alij 9. *ibid.* ref. 7. & p. 3. tr. 4. ref. 133.

4 Non tantum validè, sed etiam licitè potest aliquando absolui inuitus, quando ex circumstantiis prudenter iudicatur hoc vtile ipsi futurum. Turrian. & alij p. 5. tr. 9. ref. 10.

5 Ab excomm. reseruata Papæ, ex delicto etiam publico, absoluere potest Episcopus quando non potest recurri ad Papam nisi per procuratorem, vel epistolam. hoc autem impediunt 1. periculum mortis in itinere. 2. paupertas, &c. Imò neque tunc est necesse recurrere ad legatum, vel nuntium Papæ: quia sublatâ per iustum impedimentum reseruacione Episcopus absoluit vt proprius pastor. Auila & alij. *ibid.* ref. 6. & p. 4. tr. 4. ref. 58.

6 Etsi percussio Clerici facta sit in loco publico, non propterea continuo censenda est enormis, vt Episcopus ab eâ non possit absoluere, nisi duo concurrant vt & notabilis sit iniuria, &

10 *Absolutio ab excommunicat.*

pariat magnum scandalum. Reginald.
& alij 3.p.2.tr.16.ref.21.

7 Absolutio hæc etiam licitè dari potest sub conditione de futuro, v.g. si cras restitueris. Turrian. & alij.p.5.tr.9.refol.14.

8 Validè absoluitur ab excomm. sine satisfactione partis etiam qui potest satisfacere. Hurtad.& alij 3. quod si dubium sit, vel probabile eum non debere satisfacere, licitè absoluetur. Turrian. Qui autem absolutus est cum teneretur, reincident in eadem excomm. si postea non satisfaciat. Præpos. et si multi contrà sentiant. *ibid.ref.11. & 12. & p.1.tr.11.ref.22.*

9 Quando committitur potestas absoluendi cum clausulâ *satisfactâ parte*, sufficit in foro conscientie ea satisfactio quam pœnitens in presenti potest præstare: vnde si non potest satisfacere sine graui iacturâ famæ, vel bonorum, potest absolui modò creditor non patiatur æquale damnum. Tunc autem quando non potest satisfacere, non sufficit vt det cautionem iuratoriam, sed debet dare pignoratitiam si possit, vel saltem fideiussoriam. Henriq. & alij. et si contrarium probabile sit. p.5.
tr.9.

Absolutio ab excommunicat. 11

tr. 9. ref. 1. & 39. p. 1. tr. 11. ref. 24.

10 Percutiens Clericum etsi faciat iniuriam toti Ecclesiæ, vel Monasterio; tamen satisfaciendo percusso, censetur satisfacere parti; quia eius est condonare quem præcipuè tangit iniuria. *Auila. p. 1. tr. 11. ref. 23.*

11 Absolutus ad reincidentiam reincidit sine nouâ culpâ. *Hurtad. & alij 4.* Imò quamuis pars in cuius fauorem terminus reincidentiae additus est eum prorogaret. *Sanch. & alij.* Est tamè probabile semper requiri nouam culpam. *Henriq. & alij 3. p. 5. tr. 9. ref. 14. 22. & 15.*

12 Qui moriens dedit signa contritionis, potest etiam post mortem absolui, sed ab eo solo qui habet potestatem ordinariam, quia tunc transit articulus mortis. *Villalob. ibid. ref. 24.*

13 Absolutio ab excomm. facta ex vi priuilegij valet etiam pro foro externo vt non habeatur excommunicatus, quamuis in priuilegio dicatur *in foro conscientie tantum.* sed iudex potest nihilominus de crimine illo cognoscere, & pœnitentiã foro contentioso accommodatam imponere. *Suar. & alij. ib. ref. 13.*

14 In absolutione non obseruare cæremonias solùm est veniale. sed Mendicantes

dicantes habent priuilegium sine illis absoluendi. Quod si detur petenti, satis est dicere: *Ego te absoluo*, non exprimendo censuram, quia determinatur significatio per petitionem: secus verò si detur non petenti. *Suar. & alij 4. ibi. ref. 23. & 31.*

Vide *Censura.*

Absolutio ab hæresi.

1 **C**onfessarius virtute alicuius Iubilæi non potest ab hæresi occultâ absoluere pœnitentem, modò non sit purè mentalis: Sic habet stylus Curie Rom. & ita fuit à Gregorio XIII. declaratum. *Suarez & alij 10. Contrarium tamen docent viri doctissimi. Fagund. & alij 10. p. 1. 17. 5. ref. 1.*

2 Episcopus vigore Concilij Trident. posse ab hæresi occultâ absoluere, nec per bullas cœnæ illi potestati derogari, putant DD. multi, *Granad. & alij 14. sed ego cum Sanchez & aliis 29. contrarium puto probabilius. ibid. ref. 2. & p. 4. 17. 4. ref. 239.*

3 Prælati Regulares non tantùm sæculares absoluere non possunt ab hæresi occultâ, sed ne suos quidem subditos. *Sanch. & alij. Nec de hoc iam dubitari*